

Izhaja:
vsako sredo popoldne
in soboto zjutraj.
Stane za celo leto 15 L.
» pol leta 8 L.
» četrt leta 4 L.
Za inozemstvo celo
leto 35 L.
Na naročila brez do-
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 47 V Gorici, v soboto 13. junija 1925.

Leto VIII.

efrankirana pisma se
sprejemajo. Oglasi
računajo po dogo-
voru in se plačajo v na-
prej. List izdaja kon-
sorcijski
»GORIŠKE STRAŽE«
Tisk Zadržne tiskarne
v Gorici, Riva Piazzut-
ta št. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5,
— (prej Scuole). —

Važna naloga.

Zadnjič smo kratko orisali trde, a uspešne boje, ki jih bije krščansko delovno ljudstvo širom Evrope za svoje pravice. Poudarili in označili smo tudi pomen Kmetско - delavskih zvez za obstanek in razvoj Jugoslovčanov v Italiji. O namenih, nalogah in ciljih Kmetско - delavskih zvez smo že večkrat pisali. Vedno številnejše množice, ki se zbirajo okrog te naše organizacije glasno pričajo, da je bila njena ustanovitve življenska potreba. Zahteve časa in razmer so položile kul za njeno oživitvorenje v zapuščeno polje našega javnega življenja in sad je neopredeljeno hitro zorel. Kljub mnogim oviram in številnim nasprotnikom je zdrava zamisel strokovno-politične organizacije zajela in prevzela vso deželo. Kmetско - delavska zveza tvori sedaj že hrbtišče vsega našega javnega delovanja in krog njenih nalog se vedno bolj širi.

Danes hočemo opozoriti na eno važno, perečo zadevo, ki zavzemlje vedno večji obseg in postane za nas lahko usodna: izseljeniško vprašanje.

Gospodarske in druge razmere, v katerih živimo v novi državi, silijo naše ljudi vedno bolj v neprijazno tujino. V bivši monarhiji izseljevanje za naše kraje ni bilo posebnega pomena. Izseljencev, ki bi bili morali iti preko takratne državne meje, je bilo razmeroma malo. Oni, ki so odhajali z doma za delom in jetom, so bili večinoma sezijski delavci, ki so ob gotovih letnih časih dobili sebi prikladno delo v kakem drugem delu države ter so se po nekaj mesecih vrnili. Sedaj je to popolnoma drugače. Komur ne nudi dovolj zaslužka domača hiša ali domača vas, le težko pride do kruha v tuzemstvu. Hočeš nočeš mora misliti na izselitev v tujino. Francija, Jugoslavija, Argentiniya, Avstralija, Egipt in še najrazličnejši drugi deli sveta so rešilne bilke, katerih se skuša okleniti izmučeni naš človek. Leto za letom, mesec za mesecem, rase število onih, ki jih pože mrzla tujina, naše vasi se pa praznijo in naši domovi samevajo. In ko bo dežela obnovljena, bo brezposelnost najbrže še bolj pritisnila in bo število beraških romarjev v tujino še poskočilo. Kam nas more to dovesti? Ali nam ne postane lahko ta stalni odtok naših ljudi — naše krvi, usoden in poguben?

Sedanji izseljenci niso nekdanji sezijski delavci, ki se po par mesecih vrnejo domov, temveč ti gredo večinoma za več let z doma, mnogi, žal, premnogi se pa poslove za vedno.

Priznati sicer moramo, da se skoro vsi izseljenci napote od doma z dobrim in plemenitim namenom: ohraniti hočejo sebe in pomagati svojcem. Doma ni dela, zato tudi ne jela. Stradati morajo sami in njihove družine, rodni domovi pa lezejo vedno bolj pod zlo. »Da se rešimo in preprečimo polom«, ta misel jih goni na žalostno pot in jim daje moči, da marsikaj pretrpe. V gospodarskem oziru je tedaj izseljevanje neko potrebno zlo. Neoporekljivo dejstvo n. pr. je, da tvori izseljevanje za našo preobljudo in neobogoto državo enega glavnih virov dohodkov. Neobhodno je pa treba skrbeti, da je izseljevanje urejeno in organizirano po zdravih gospodarskih načelih. Izseljenec ne sme iti na slepo v daljno tujino, ki ga v takih slučajih navažno vniči, temveč pod spretnim in poštenim vodstvom.

Se večje zlo kot v gospodarskem tvori izseljevanje v narodnem in moralnem oziru. Ko se človek odtrga od domače hiše in rodne grude, je kakor presajeno drevo, ki rado vsahne in zamre. Tuj govornica, tuje sege in navade se zajedajo počasi v njegovo narodno samobitnost in izpodkopujejo nauke, ki jih je vsrkal z materinim mlekom. Pomankanje čtiva, pomankanje prave družbe, pomankanje šol, pomankanje stikov z domovino itd., vse to počasi razdvoji in skravi našega človeka. Toda kaj bomo o tem nadalje razpravljali. Saj poznamo to žalostno poglavje le pre dobro vsi, saj vemo koliko naših ljudi so nam raznorodila drugorodna mesta in koliko nam jih je požrla tujina.

Zato je tembolj potrebno, da se Kmetско - delavska zveza resno opreme izseljeniškega vprašanja ter s smotrenim delom začne skrbeti za naše izseljence, da ne bodo gospodarsko iskodovani, narodno izgubljeni in nprastveno upropaščeni. Pobričajmo se s sveto vmeno za izseljence, da jim tujina ne bo grob, nam pa — grobar!

Kaj se godi po svetu?

Nasilna osvojevalna politika velikih držav dobiva po vojni neprestano nove sunke. Evropske velike države so po vojni začele prav po kramarsko vladati za Azijo in Afriko; največji del plena je odpadel na kopnem Angležu in Francozu, ker leži njih najbolj nevarni tekmelec Nemec strit na tleh. Na morju si pa delita oblast Amerika in Japonska. Narodi, za katerih zemljo se pulijo evropski trgovci pa morajo mirno razgaljati svoje hrbte biču priselnikov. Kakor hitro zamrmrajo in skušajo zravnatu upognjeno hrbtenico, že brnijo brzotavi po vsem svetu in kličejo na pomoč zoper »menno ali črno ali indijsko ali kakršnokoli nevarnost. V resnici so pa ogroženi le interesi trgovskih in rudniških družb in nečloveških izkoriščevalcev. Suženjska ljudstva, izmognana do kosti se pa napijejo sovraštva do vsega kar ni domače, izbruhnejo odpori proti modernim iz-

najdbam iz zapada, ljudstvo se začne upirati celo krščanskim misjonarjem, ker se boji, da ne bi za njimi prišel v deželo trgovec in podjetnik z izkoriščevalnimi nameni.

Zadnjič smo si že ogledali, kako je vzžarel upor v Afriki in je vodja vstašev Abd-el-Krim zaklical: »Afriko Afrikancem!« Gibanje tristomiljskega indijskega ljudstva pod velikim Mahatma Gandijem stremi tudi za tem, da bi streslo raz tilnik sramotni jarem britskih kupcev. Pred par dnevi so pa preletele azijsko celino vesti, da je na Kitajskem izbruhnila stavka in upor proti tujcem. To kitajsko narodnostno in socialno gibanje je zorelo že dolgo časa prej in pomeni odpor proti izkoriščanju kitajske zemlje in kitajskega ljudstva od strani zapadnih sil in sosednje Japonske.

Zibelka kulture.

Štiristo milijonski kitajski narod razširjen po eni najprostranejših držav sveta (Kitajska meri čez 11 milijonov kvadratnih kilometrov; torej več kot vsa Evropa z vsemi otoki vred) je že imel visoko razvito kulturno življenje, ko so drugod še ljudje živeli v votlinah in hodili oblečeni v živalske kože. Kitajci so že davno pred Kristusom imeli vrejeno državo; papir so oni prvi izumili. Zato so bili papirnati bankovci v cesarstvu »nebeškega sina« znani že tedaj, ko so ljudje na zapadu plačevali blago le z blagom. V tej daljni deželi ob obalah Rmenega morja so se dvigale prve svilarne; kitajski inženirji so že znali graditi prekope in umetno namakati riževa polja, ko pri nas inženirjev še poznali nismo. Magnetna igla je najprej kitajskim brodarjem kazala pot na morju. Kitajski modroslovci in zvezdoslovci so odkrivali čuda narave, ko so v Evropi še živeli v popolni kulturni temi.

Ta visoko izobraženi kitajski narod se je čutil na svoji zemlji popolnoma srečnega in ni hrepenel po sosednjih zemljah. Tudi ni maral prevzeti nikakih kulturnih pridobitev bližnjih ali oddaljenih narodov, ker so se cesarji in njih svetovalci bali, da bi novotarje razbilo mirno življenje zadovoljnega ljudstva. Zato je tudi nastal pregovor, če se kdo upira, kakim novostim, da je obdan s kitajskim zidom. Toda ravno ko je padel ta kitajski zid, je prenehala Kitajska živeti v neodvisnosti in mimem, domačem življenju.

Rumeno cesarstvo pod tujčevo peto.

Že v srednjem veku so začeli prihajati z zapada trgovci v deveto deželo na vzhodu. Spoznali so koliko zakladov se še skriva nedvignjenih pod zemeljsko plastjo, kako obširna so rodovitna polja ob bregovih velikih rek. Zapadni dobičkarji so skušali prodreti v Kitajsko, da bi postala novo polje njih špekulacij. Dolgo vrsto desetletij so se Kitajci le z njim lastno odpornostjo otresali vsiljivih tujcev. Toda ne več dolgo. Jezuitski misjonarji, ki so s svojim blagim nastopom širili krščanstvo med Konfucijevimi častilci, so si pridobili ugled in spoštovanje domačinov, ki so se zato otresli vseh predsodkov proti zapadnjakom. Začeli so spuščati v svoja pristanišča najprej španske in portugalske ladje; za temi so si pa znali enake pravice pridobiti tudi Rusi in Francozi v veliki morski luki Kantonu. Anglež, ki smatra ves svet za svoje torišče tudi ni gledal križemrok. Spoznal je koliko koristi mu nudijo lahko kitajske province, če jih pritegne k sebi. Za svoje delovno območje so si kratokmalno izbrali ves južni del Kitajske ob rodovitni dolini Jangtse-Kiang (imene reke). Japonski državniki so tudi začeli metati svoje poglede na kopno in so si osvojili polagoma polotok Korejo, kmalu potem pa vso zemljo do pekinških predmestij. Rusi pa pritiskajo s severa doli. Tam jih mika velikansko ozemlje, ki krije v sebi na milijarde ton premoga. Ta še neizčrpana bogastva na vzhodu so postala predmet diplomatskih sporov zapadnih velesil.

Kitajska se nahaja torej že izza devetdesetih let preteklega stoletja v kleščah, ki jo stiskajo od treh strani. Ljudstvo je pa ječalo pod sramotnim jarmom tujcev, ki so vničevali odporno silo Kitajcev z vsemi nečloveškimi sredstvi. Naj navedemo le en primer. Angležem je nesla dosti

dobička trgovina z opijem, ki ga Kitajec rad vživa. To je opojen strup, ki človeka omamlja, dokler ga popolnoma ne izpije. Domoljubni Kitajci so nastopili proti zastrupljanju svojega rodu od strani dobičkažernih Angležev. Vlada sama je prepovedala angleškim trgovcem prodajati strupeni opij. Pa kaj se briga kapitalist za človečanstvo in pravico, ko gre za denar! Angleška vlada je kratkotalo z orožjem in bojnimi ladjami prisilila kitajsko vlado, da je preklicala tisti sklep in spet dovolila zastrupljanje Kitajcev.

Uzde se še bolj nategnejo.

V maju 1899. leta je nek roparski poglavar Tschu - hung - teng ustanovil družbo »močna pest«. Najprej ji je bil namen se braniti pred oblastvenim zasledovanjem; ko so pa k tej tajni zvezi pristopili odlični možje in mladeniči, ki so se šolali po Evropi, si je stavila ta zveza, ki so jo Angleži zvali »zveza boksarjev«, osvoboditev Kitajske od tujih privandrancev za cilj. Leta 1900. je izbruhnil znani upor boksarjev; toda vse evropske države so poslale svoje vojake na Kitajsko in udušile to gibanje, ki je ogrožalo trgovske koristi Evropejcev na Kitajskem. Kitajci so odslej naprej, posebno pa še po letu 1905., morali pustiti vsem Evropejcem svobodno kretanje po svojih deželah. Kitajska je bila na tleh, evropske države so si jo pa razdelile v takozvane »interesne sfere« t. j. do sem sme ta država počenjati kar hoče onkrat ta črta ima pa druga prosto roko.

Kitajska v sužnjosti.

Kjer je prej mirno kitajski oratar poganjal svoje voliče ali obiral čajev plod, tam se je jel dvigati dim iz modernih tovarn, ki so last Angležev ali Japoncev. Na tisoče svilaren in predilnic so zgradili v kratkih let preko vseh obmorskih kitajskih dežel. In tisti kmet, ki je še pred nedavnim bil gospodar na svoji zemlji, mora zdaj poljubiti roko tujemu priselniku, če mu da skledo riža in čašo čaja za delo v njegovi fabriki.

Enkrat smo že opisali kakšno živinsko življenje je prisojeno delavkam po predilnicah za svilo. Plače so pa take, da kitajski delavec v japonskih in angleških tovarnah ne more ne živeti ne umreti. Mesečno zasluži povprečno po 16 ameriških dolarjev, za življenje pa rabi mesečno po 18. Ženske zaslužijo še manj. In vse to za 10 do 14 urno dnevno delo. Tovararnji imajo v službi cele trume otrok v najnežnejši dobi, ki morajo delati do 15 ur dnevno za kakih 6 dolarjev na mesec. Nihče ne prešteje grobov teh mladih nesrečnežev, ki jih kar trumoma kosi jetika v zgodnji mladosti. Naravno, da je moral vzkipeti Kitajcem žolč, ko so videli, kako jih tlačijo in izžemajo Evropejci in Japonci.

Kitajska Kitajcem!

Ta klic je zaoril iz prs obupancev, ko so videli, da nobena prošnja ne za-leže. Mladi kitajski dijaki, ki so se vrnili domov iz evropskih šol polni novih idej so započeli začetkom tega meseca široko zasnovano gibanje naperjeno proti tujemu izkoriščevanju domovine. Najprej je izbruhnilo mezdno gibanje v velikem mestu Šangaju. Nad 250.000 delavcev je pričelo stavkati. Tem so se pridružili tudi vsi, ki služijo evropski gospodi; odpovedali so službo pri pošti, brzotavih in na železnica. Tu pa tam so že začele regljati strojne puške in pokati bombe, v vseh mestih so se evropski naselniki oborožili in umak-

nili v svoja utrjena predmestja. Italijani, Angleži, Japonci in Amerikanci so pa izkrcali svoje vojaštvo in ukazali vladi v Pekingju naj ukaže mir. Toda mogočni val svobodoljubja zajemal vedno širše množice; vedno bolj glasan je klic, naj bodo Kitajci na svoji zemlji svoji gospodarji. Vsa ost sovražstva pa je naperjena najbolj proti Japoncem in Angležem.

Gibanje proti tujcem zavzema že tudi obliko boja proti krščanstvu. Tega pa so krivi edinole Evropejci, ki so Kitajcem služili za vzgled zmaterializiranih in le po dobičku hlepečih

ljudi. Kapitalizem je tudi tukaj kriv, da se ne morejo vzhodni narodi še preroditi v studence živih krščanskih sil. Za to se bo pa obrnil meč, ki je naperjen proti vzhodu, da ga podjarmi, proti roki, ki ga drži.

Narodi, doslej zatirani se probujajo in zahtevajo svobodo. Hočejo streti kapitalizem in izpodrežati korenike osvajaški politiki zapada. To bodo morali brezverski kapitalisti in izkoriščevalci slišati, čeprav vpijejo, da preganjajo na Kitajskem boljševiško nevarnost.

DNEVNE VESTI.

Pomožne šole.

Po italijanskem zakonu se ustanove pomožne šole povsod, kjer je manj kot 40 otrok. Taka šola bo trajala nekaj mesecev in tak zasilen učitelj dobi nekaj nagrade, ako bo pripravil otroke tako, kot predpisuje zakon.

Mi smo mnenja: Prav je, da se poskrbi za šole tudi, če je malo otrok. Bomo vedno hvaležni. Samo par mesecev bo pa premalo ali nič. Potem pa želimo pravega učitelja, ne pa kakega nesposobnega iz vasi. Saj je to vendar šola, in če se mora učiti za čevljarja in kovača več let, kaj šele za učitelja. Povsod se zahteva spričevalo, celo za krčmarsko beznico, tako se mora zahtevati tudi za učitelja.

V Avstriji je bilo pred 80. leti, da je odslužen vojak s palico na skednju učil otroke in tlačil svojo fajfo. Mi želimo šol z izučeni močmi. Naj se torej poveri pouk inteligentni osebi, duhovniku ali sploh izobražencu, ako ni najti pravega učitelja.

Tako tudi menda misli zakon, in smo prav hvaležni in zadovoljni, samo sliši se, da bi utegnili tu in tam nastaviti kakega človeka brez predpisane izobrazbe. In to nam ne ugaja, ker mladina pač ne bo imela strahu pred navadnim domačinom.

(Ured. Priobčujemo te vrstice, ker so zares vevajne za naše kraje zlasti v gorah. Šola naj bo v resnici šola, ne pa le nekaka zasilna učilnica, da le odgovarja mrtvim predpisom.)

Koncert „Mladike.“

V soboto in nedeljo bo mladi, a živahno delujoči pevski zbor »Mladike« pokazal, kaj se je naučil tekom par mesecev vztrajnih vežb.

Kakor smo že naznanili se bo vršil koncert v soboto zvečer ob 8. uri in pol in v nedeljo popoldne ob 5. uri v Marzinijevi dvorani (v novih društvenih prostorih; na vogalu Semeniške ulice in Korza). Nedeljski popoldanski koncert je namenjen bolj za društva in občinstvo z dežele. Vabila so se že razposlala; kdor bi je pomotoma ne prejel, naj smatra, da je tem potom vljudno vabljen. Besedilo se bo dobilo pri blagajni po 50 stotink.

Dr. H. Tuma.

Dr. Josip Stanič.

Pred kratkim je umrl v Vidmu dr. Josip Stanič, bivši odvetnik v Gorici, star 72 let. Spomina vreden mož. Bil je prvi, res slovenski odvetnik na Goriškem. Brezobzirno se je boril za pravico slovenskega jezika pred oblastmi, posebno pred sodiščem. Bil je zato od vladajočega režima skrajno obsovan.

Iredentistična odvetniška zbornica tržaška je njegov vpis med odvetnike odklonila iz bojazni pred njegovim bojevitim temperamentom, sprejet pa je bil od goriške zbornice. Kot slovenski odvetniki so takrat poslovali v Gorici dr. Josip Abram iz Krasa in brata dr. Josip in dr. Nikolaj Tonkli iz Kobariškega kota. Skromno so sicer tudi oni poskušali vvesti slovensko uradovanje, a manjkalo jim je za tisti čas, okoli 1885. neobhodno potrebne energije, gibčnosti in brezobzirnosti pred oblastvom — tudi je-

Spored izvajal društveni pevski zbor pod vodstvom g. Lojzeta Bratuža. Sodelujeta g. Joško Bratuš, tenor-solo in gđ. Zala Vukova (pri klavirju). — Cene: Prvi sedeži L 8 - drugi sedeži L 6 - tretji sedeži L 4 - stojišče L 2.

Seja v zaporu.

Radikali so zaprtemu Radiću med političnim barantanjem že tako zrahljali vezi, da smejo njegovi pristaši kar pri njem sejati in sklepati, kako naj se pogode z nasprotniki. V torek je imel Štefan Radić sejo vodstva svoje stranke pred preiskovalnim sodnikom na sodišču. Pri seji je bila tudi Radićeva žena Marenka, ki je prvi politični svetovalec svojega moža.

Kraljev jubilej.

V nedeljo so se vršile po vseh italijanskih mestih velikanske slovesnosti na čast kralju, ki je obhajal ta dan 25letnico svoje vlade. Bivši bojevniki so predlagali, naj se kralju za ta dan izroči vojaška hrabrostna svetinja. Kralj jo je pa odklonil. Listi pišejo, da se je s tem svojim skromnim činom še bolj priljubil. Za mestne reveže v Rimu je kralj daroval 100 tisoč lir. Nek Anglež v Italiji, velik častilec kraljev, pa za dobrodelne namene kar en milijon.

Plače miličnikov.

V uradnem listu je izšla naredba, ki določuje kako bodo plačane »črne srajce«. Prostak bo zaslužil mesečno okoli 400 lir. Častniki temu razmeroma več. Njih general bo imel na leto pa kar 90.000 lir; več kot ministri. Potemtakem se že spleča kupiti črno blago za srajco.

Važna seja vodstva Ljudske stranke v Ljubljani.

Preteklo nedeljo je sklicala Slovenska ljudska stranka svoje vodstvo k seji v Ljubljano. Najvažnejši govor je imel vodja stranke dr. Korošec. V svojem govoru, kjer je orisal sedanji politični položaj v Jugoslaviji, je rekel, »da Pašić ne želi sporazuma, ker on in Pribičević politično živita od spora med brati in njihove nesloge.« O Radićevem kolebanju ali bi šel z radikali ali še držal z opozicijo je pa dejal, da se mora že enkrat odločiti,

zиковno se niso znali otresti ptujiščin. Dr. Stanič, ki je izborni govoril poleg slovenščine tudi laški in nemški, pa se je radikalno odločil za izključno slovensko uradovanje. Oral je čisto ledino. Doma iz banjske planote, kjer je za njega mladih let veljala pač najčistejša slovenščina vseh predelov Slovenskega, jo je uveljavljal vsikdar in povsod. Politična oblastva so bila ob njegovem nastopu v rokah nemških in laških aristokratov, pri sodiščih je bilo le par mlajših sodnikov slovenskega rodu, ki se pa ob birokratskem pritisku niso upali na dan. Uradni sodni jezik je bil pod tržaškim deželnim sodiščem v Gorici in v Ajdovščini laški, po Soški dolini pa nemški. Čista Staničeva slovenščina je delala uradnikom, celo domačinom, sprva precej težav. Strokovne izraze je največkrat poiskal iz ljudskega slovenskega narječja in dobro pogodil, z žgočo ironijo je bičal izpakedrano slovenščino kolegov in uradnikov. Ker je bil v svojih spisih silno agresiven, je imel

ker je treba položaj razčistiti. Pavle Radić, ki je sedaj vidni vodja hrvatske seljačke stranke, da dela predvsem neko »družinsko« politiko, ker hoče svojega strica Štefana rešiti iz ječe. Zato se bo morda zgodilo, da bodo radičevci vse sprejeli, kar jim bo Pašić naložil. Vse te trditve so globoko utemeljene in jih vse jugoslovansko časopisje ponatiskuje. Svoj govor je izkušeni voditelj Slovencev zaključil z besedami »borba se bo še nadaljevala.«

Ministrske plače ali skromni Mussolini.

V zadnji seji senata so sklenili, da bodo ministrom plače zvišali na 80 tisoč lir letno, državnim podtajnikom pa na 40.000. Utemeljevali so svoj sklep s tem, da dobivajo vsi drugi ministri po svetu višje plače kot italijanski. Ko so prašali pri seji Mussoliniji, kaj misli o predlogu, je odvrnil, da se sklepu sicer ne protivi, a je osebno proti zvišanju plač. On ima zdaj pet ministrstev. Drugi ministri z enim so pa molčali.

Spomin za Matteotijem.

10. junija je poteklo leto odkar je bil umorjen poslanec Jakob Matteotti. Opozicija je hotela imeti žalno svečanost v zbornici. A je zbornični predsednik, kakor je že znano, odredil dvorano. Zato so imele posamezne protivladne poslanske skupine v svojih prostorih žalne seje. Na kraj, kjer je bil poslanec umorjen in na njegov grob so položili vence. — Za isti dan je Farinacci, vrhovni snopar, sklical svoje poslance v Rim, da preprečijo demonstracije za Matteotijem in se spomnijo umora svojega poslanca Casalinija. Fašisti so se zbrali na trgu Colonna, kjer jim je govoril raz avtomobila (to je postalo zdaj namreč sila moderno) sam Farinacci. Vrhunec govora je dosegel, ko je zavpil, da so prišli fašisti skupaj, da dokažejo, kako je narod že »razmatteotiziran«! Ponekod so se vršili običajni pretepi in požigi. V Turinu so ta dan razbili prostore delavskih organizacij; nekega komunističnega poslanca so pretepli. Po vsej državi so pa polovili in pozaprljali dosti ljudi. Te bodo vse »razmatteotizirali«. (jim Matteottija izbili iz glave, to je menda skušal snoparski tajnik s to krilatiko povedati.)

Nekoliko kratkovidnosti?

V eni zadnjih številčk smo pisali o nogometu za ženske in izrazili mnenje, da te vrste sport ni za žensko. Omenili smo, da so tudi irski škofje obsodili ženski nogomet. Neki ljubljanski list je smatral za potrebno, da se obregne ob nas, češ ti so pa pravi bratci »Goriške Straže«, če obsojajo nogomet.

Zopet žrtev severnega tečaja.

Okrog 20 dni je preteklo, odkar se ni oglasil junaški raziskovalec Amundsen, ki prodira na severni tečaj. Ves svet je skoro pozabil na politične do-

godke in spore; vseh oči se vpirajo zdaj proti severu, kjer se bije boj med slabotnim človekom in veličastno naravo. Ker ni toliko časa nobenega glasu od Amundsena, mislijo, da se mu je najbrže letalo pokvarilo in mora junak peš potovati na stotine kilometrov daleč skozi ledene puščave. Kaj to pomeni, ve vsak, ki je bral kako zgodovino polarnih raziskovanj. Nadčloveški napor in trpljenje izmučijo navadno raziskovalce do smrti. Da rešijo slavnega Amundsena se pripravljajo vse večje države na rešilne ekspedicije. Norveška država jo je že organizirala, znani raziskovalec Nansen bo najbrže s pomočjo Nemčije skušal s Zeppelinom iskati Amundsena, iz Amerike bo šel na sever polarni potnik Mac Millan; celo francoska vlada je opremila eno križarko, da bo odplula v severno morje na pomoč morda ponesrečeni Amundsenovi ekspediciji. Mogoče pa že spijo Amundsen in njegovi hrabri spremljevalci smrtno spanje pod skladi severnega leda in snega ter ne bo nobena rešitev več mogoča.

Največji svetilnik na svetu.

Že leta 1918. so ga začeli zidati blizu Dijona na Francoskem. Svetilnik bo zrakoplovcem in bo ob njem nekako križišče vseh zračnih potoč, ki vodijo iz Francije. Ta svetilnik bo svetil kot če bi prižgali eno milijardo sveč. Doslej največji morski svetilnik je imel le za 30 milijonov sveč svetlobe. Proti temu novemu svetlobnemu velikanu bodo vsi ostali svetilniki kot žveplenke.

Turška modrost.

Turki pravijo, da človek ne sme štirim rečem v življenju zaupati: 1. zaupljivosti nadrejenih oseb; 2. sovražnikovemu smehljaju; 3. gorkemu dnevu sredi zime; 4. ljubimkanju spogledljive ženske.

Prav po kitajsko.

Pariški listi pišejo, da so se v severni Kitajski uprli vojaki, ker jim ne izplačujejo, kar jim gre. 600 vojakov je ponoči planilo na svoje častnike in jim prerezalo grla.

Ni bilo malo.

Na nekem parniku, ki je imel odpluti iz Carigrada v Francijo so našli pod neko posteljo okrog 100 kilogramov zlata in kakih 16.000 kosov zlatega denarja. Vse to bogastvo so hoteli tihotapci nekam prenesti, pa jim je izpodletelo.

Samoumor posebne vrste.

Na Francoskem se je neki 55 letni kmet prav na izviren način končal. Šel je v klet in zvalil vanjo vso svojo perutnino, nato odprl vse čepe in pipe pri sodih, da je vino poplavalilo vso klet. Sredi gaganja in frfotanja rac, petelinov, gosi in kokoši je zapalil streho nad sabo in tako umrl, kakor se nobeden do zdaj, v vinu in ognju. Mož bi bil najbrže dober kinomatografski igralec.

vedno polno preglavic in marsikatero globo mu je razžaljena uradna gosпода naprtla. Dr. Stanič se za to ni zmenil, zato pa je tolminsko ljudstvo, kjer je otvoril pisarno, šlo s polnim zaupanjem za njim. Dr. Stanič je postal pravo strašilo za urade, pravi besednik ljudstva. Njegova junaška postava in krepki, odločni govor sta ysem imponirala.

Sprva je bil tak značaj in skrajno brezobziren nastop potreben, žal, da se dr. Stanič tudi pozneje ni ublažil, ko je bil led prodr, ko je začela sodna in politična oblast vsled novega pravnega ustnega postopka od l. 1898. naprej uradovati tudi slovenski. L. 1896. se je preselil iz Tolmina v Gorico, kjer je imel pisarno do l. 1900. v Montovi hiši. S precejšnjimi prihranki je kupil Gyulajev vilo na Solkanski cesti, a živel je v Gorici kakor v Tolminu kot samotar, čutil je sam svojo nepristopnost. V Gorici je imel le enega prijatelja, sedaj pok. zdravnika dr. Lisjaka. Bil je sošolec dr. ja Mahniča in dr. ja Gregorčiča. Z

dr. jem Gregorčičem sta kot gimnazijca nekaj časa skupno stanovala. Vendar je Stanič višje cenil Mahniča, njegova podoba mu je poleg slike grešnice Marije Magdalene visela nad pisalno mizo.

Redko kedaj je Stanič pokazal komu svojo srčno stran, vnanja skorja mu je bila trda. Zgodilo se je tekom treh let, ko sem bil v njegovi pisarni koncipient le enkrat, da se je nekoliko odkril, ravno ko sva govorila o značajih naših prvakov. Takrat mi je pokazal sliko Mahničovo in Marijo Magdaleno rekoč: »Evo moža korenjaka, odprtega čela, doslednega in nevpogljivega — eva vam sliko odpuščanja in krščanske ljubezni« — in glas mu je pri tem postal mehak.

Značilno za značaj dr. ja Staniča je njegovo obnašanje, kako me je sprejel v pisarno.

Bil je izza časa mojega službovanja kot sodnik v Tolminu z menoj sprt, kakor z vsemi sodniki, brez pravega razloga. L. 1897 jeseni sem

Poučni izlet sadjarjev.

V eni prejšnjih številčk smo objavili, da namerava kmetijska šola v Gorici prirediti poučen zlet naših sadjarjev v Massalombardo. Udeleženci zleta bodo odpotovali iz Gorice ali Vidma v nedeljo 28. junija. Ogleдали si bodo vse kmetijske naprave in odpotovali v pondeljek že proti domu. Kdor se misli vdeležiti, naj se takoj javi pri krajnem kmetijskem uradu ali pri kmetijski šoli v Gorici via Trieste 43 (sadjarski oddelek), ker je število izletnikov določeno le na 60 oseb.

„Vinarska klet“

v Gorici je zadnje dni prejela od pri njej včlanjenih zadrug večjo množino prvovrstne kapljice. Pridite, poskusite, kupite!

Svilorejcem!

Trg svilodov (galete) bo odprt v Gorici v pondeljek, dne 15. t. m. Na trgu (Stari sv. Anton) bodo nastavljene javne tehtnice. Svilodarje zanima danes predvsem cena svilodov. Ako bi cena svilodov odgovar-

jala ceni murvinega listja, bi bili svilodi zelo dragi. Murvino listje je namreč doseglo ta teden ceno 300.— L za q in še več; naravnost neverjetna cena.

V starih pokrajinah Italije je bil trg svilodov odprt večinoma dne 10. t. m. Cena se je gibala do sedaj med 25.— in 28.50 L za kg. Torej cena boljša nego lansko leto, a slabša nego v l. 1923.

Zapuščina „kralja mila“.

V Londonu je umrl lord Leverhulme, ki so ga nazivali »kralj mila«. Zapustil je ogromno premoženje svojemu sinčku. 140 milijonov lir je pa določil za dobrodelne ustanove.

Prošnja.

Moj sin Ivan Mulič, star 16 let je zbežal z doma z nekim drugim fantom enake starosti. Najbrže sta stopila v službo kje v okolici Šentvidske gore ali kje na Cerkljanskem. Podpisani prosim gospodarja, pri katerem bi se fant nahajal, da mi ga pošlje domov ali pa mi blagovoli sporočiti, da ga prideu sam iskat.

Mulič Jakob, Čigjinj 57, pri Volčah.

Kaj je novega na deželi?

Dornberg.

V nedeljo 14. t. m. priredi dornberška šolska mladina veselico v dvorani »Hranilnice in posojilnice« z zelo bogatim sporedom ob 4. uri popoldne. K tej veselici so vabljeni vsi prijatelji mladine.

Rihemberg.

Naša šolska mladina bo imela v nedeljo svoj dan. Ob 2.30 uri popoldne priredi svojo šolsko veselico z bogatim sporedom. Prijatelji mladine, pridite!

Lipa.

Zalostno je, če sloni društvo, posebno, če je še v porodnih bolečinah, na enem človeku. To se je zgodilo v Lipi. Ko je umrl Vincenc Trampuž, je padlo v nezavest tudi društvo »Trstelj«. Mlada deklica Milka je skuša spet predramiti, a najbrže ne ve, da je v Ameriki dosti ljudi umrlo vsled prevelike vročine; in taka vročina je tudi pri nas, zato bo društvo kljub Milkinim hladnim polivom še naprej dremalo. Pravijo, da skuša tudi v Temnici nekaj napraviti. Pa slabo kaže. Za dekleta je kuhalnica in igla, posebno če so še mlada...

Iz Medane.

Čprav se vse drži — ne vemo zakaj — skrito, smo vseeno zvedeli, da se imajo naša županstva odločiti za ureditev zdravniške službe. Tudi smo zvedeli, da se vse drži tiho samo da bi se imenoval naš najhujši sovražnik D'Ottono. Občinski starešine glejte, da ne daste kruha tistemu, ki je nam vsem dajal palico. Kdor pa je strahopeten, naj zleze pod krilo mame. Paziti hočemo in ob času spregovorimo. Več volilcev.

Brje.

Bralno in pevsko društvo na Brjahu pripravlja za nedeljo 21. junija Ks. Meškovo dramo v 3 dejanjih »Mati«. Težko, globoko zasnovano, resno je to delo in pomembno je posebno z ozirom na današnje razmere. Zdi se kot da je pisatelju privrela iz njegovega srca vsa vroča ljubezen do matere — domovine. Veliko njenih sinov jo izdaja in blati njo, mater svojo, ki jih ljubi, ki plaka nad zgubljenimi otroci. Ona, mati, ve, da se povrnejo enkrat v njeno naročje strti, vničeni od tujine, ki jih je izžemala. Povrnejo se enkrat skesani in obupani materi v naročje — umirajo.

V prostorni in hladni dvorani ob Vipavi, primerni za poletne prireditve, se bo vršila ta veselica. Za zabavo bo skrbel tam zbor iz Sela in pevski zbor od istotam. Nadalje: srečkanje, šaljiva pošta itd. Začetek ob 4 pop. Kdor se hoče ne samo zabavati, ampak živeti v poučno in vzgojno delo, naj ne pozabi ta dan priti v Kasovlje!

Sv. Lucija.

(Koncert »Čitalnice«.)

Pričakoval sem več. Pa bi bilo tudi vse dobro, če bi Zdravko Munih nastopil sam s svojim zborom. Kar je bilo drugega, z izjemo kratkega, a lepega Levpuščekovega predavanja o Sattnerju, bi vse lahko brez posebne škode izostalo. Prireditelji se morajo zavedati, da koncerti in vse prireditve niso samo za zabavo ljudstva, ampak zato, da zraven zabave dvignemo in bistrimo njegov čut za lepoto, širimo njegovo umsko obzorje in plemenitimo njegov značaj. Odbor čitalnice naj si izpraša svojo vest, v

koliko je spored odgovarjal tem zahtevam. Žarišče koncerta bi morala biti Sattnerjeva: »Jeftejeva prisega«. Dobro, da je Sattner še živ, če ne bi se lahko še v grobu obrnil! Kje ste vendar dobili orkestracijo? Ali ne veste, da bi si brez avtorjevega dovoljenja kaj takega sploh ne smeli dovoliti? Obžalujem Zdravkoto Munih, da je s svojim prav dobrim zborom pri takem izvajanju sodeloval in mu le to želim, da bo radi svoje časti kot mlad, a spreten pevovodja v bodoče bolj zbirčen. Doktorič.

Temnica.

(Tretji liko jim diši...)

Še vedno čaka naša občina zaman, kdaj bo cerkev končana. Najprej so jo obljubljali že za Novo leto, potem za Veliko noč, zdaj nas tolažijo, da bomo za sv. Petra že imeli cerkev. Ne vemo, kje je krivda, da se vsa reč odlašja, ko ni vendar več dosti dela. Samo še oltarji manjkajo, pa bi bila cerkev gotova. A teh noče biti že pol leta od nikjer. Seveda likofi so lepa reč, zato jih je treba večkrat napravljati. Občinarji pa morajo k maši v barako, kjer piha skozi špranje, da se zdi človeku, da je na kakem podu ne pa pri službi božji. Možaki, ki ste okoli županskega stolčka, naredite svojo dolžnost, da vas ne bo treba zopet s prižnice opominjati. To bo dobro za vas!

Postojna.

Na binkoštno nedeljo smo imeli izvanredno velik naval in obisk tujcev, ki so prišli gledat in občudovat čarobno razsvetljeno jamo. Ugotovljeno je, da je bilo na binkoštno nedeljo nad 15.000 obiskovalcev pri nas. Pri tolikem številu ljudi je samo po sebi razumljivo, da je prišlo tu pa tam do nereda v jami. Zlasti se je opažala ob gotovih urah zagostitev ljudstva na križiščih. — Popoldne je bila odprta tudi Otoška jama, ki je sicer majhna, a vendar v marsikaterem oziru zelo zanimiva in vredna obiska. — Dne 7. t. m. je bila tudi v Postojni proslava 25letnice vladanja kralja. Dopoldne je bil pregled vojaških čet, kateremu so prisostvovali zastopniki tukajšnjih oblasti in drugo odlično občinstvo. Obenem so prekrstili bolnišnico na ime Viktorja Emanuela III. — Dne 3. junija je umrl v tukajšnji bolnišnici 51letni Andrej Anešič iz vasi Drage pri Lovrani. Pri padcu z

nekega poda v Zagorju pri St. Petru si je tako pretresel možgane, da je na posledicah umrl.

Beneška Slovenija.

Le redki glasovi Vam prihajajo iz stare, a zveste Slovenske Benečije in še ti večinoma niso razveseljeni. Dne 2. t. m. se je preselil v večnost v svojem 48. letu preč. g. Paulin Kručil, župnik v Preštintu. Podlegel je operaciji v videmski bolnišnici. Z njim nam je umrl letos že tretji slovenski duhovnik naše nadškofije. — Na majnico so imeli v Podbonesecu pred občinsko hišo nenavadno slavnost. Izročili so vasi Ronac zlato svetinjo, (II° premio) katero je ista odnesla na razstavi sadja v Tridentu v minuli jeseni. Izročitvi svetinje je sledilo kosilo z 80 povabljenici, med katerimi je bil podprefekt iz Čedadu in drugi odlični gospodje iz Čedadu, Vidma in Gorice. En sam izmed mnogih govornikov se je spomnil tudi našega pokojnega pesnika Petra Podreke, kateremu gre pravzaprav vsa zasluga, da je mogel Ronac razstaviti v Tridentu 65 vrst jesenskega sadja. — Tudi pri nas so začeli hoditi snoparji rakom žvižgat. V Tarčeti, njihovem najmočnejšem gnezdu, so jim na majnico volilci prav pošteno posvetili. Opozicija je izvojevala 12 obč. svetnikov, a oni komaj 3. Si bodo še srajce prali! — V Matajurju so dobili novega vikarja v osebi preč. g. Juština Slobe. Pravijo, da mu je slovenski jezik tuj. Ker je pa slovenskega rodu, smo uverjeni, da mu ne bo težko se ga priučiti. Stric omenjenega preč. g. Avguština Slobe, je bil premeščen iz Oblice v Čenebulo. — Nekaj zanimivega se je pripetilo v Zavrhu pri Tarčintu. Stari ljudje so pravili, da je v neki hiši blizu cerkve gospodinja, ko je skuhala polento, ponudila hišnim polentar rekoč: Kdo hoče polentar? Pa mesto hišnih je odgovoril pod tlakom neznan glas: Meni, meni dajte polentar! Vsi so prestrašeni pobegnili iz hiše. Iz tega je nastala pravljica, da so pod dotično hišo velike jame in v njih zakladi velike vrednosti. Pred časom so nekateri domačini, opirajoč se na gorio-menjeno pravljico, začeli kopati in so res našli na velike jame. Novico so spravili v časnik in hitro so prileteli iz Vidma razni športniki in vse preiskali. Našli so velike jame, več kilometrov dolge, reke, jezera, zakladov

Zahvala.

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so nas tožili ter spremili k zadnjemu počitku našega preljubega nepozabnega očeta

Martina Lozar - ja,

ki smo ga pokopali v soboto 30. majnika. Posebno zahvalo izrekamo prečastitemu gospodu župniku Črnigoju za poslovljni govor ter slavnemu občinskemu odboru, ki se je udeležil polnoštevlnu pogreba.

Vrtovin, dne 31. maja 1925.

Anton, Josip, - Marija, Frančiška, Emilija, sinova. hčere.

izstopil iz sodne službe ter vstopil kot koncipijent k bivšemu sošolcu dr. ju Franku, ki mi je bil zagotovil poslovanje do konca prakse t. j. oktobra 1900. No, politične razmere so nanesle, da mi je odpovedal mesto že febr. 1898. Bil sem na cesti, ker me ni hotel sprejeti pod streho ne le noben laški advokat, ampak tudi ne slovenski. Moral sem se pogoditi z dr. jem Rybarem iz Trsta, da vstopim v njegovo pisarno. Ker sem bil takrat deželni odbornik goriški, moral bi vsako jutro ob 4. uri z vlakom v Trst in ob 13. popoldne nazaj, leto in zimo. Ko je zato izvedel dr. Stanič, je poslal dr. ja Lisiaka po mene ter me povabil naj vstopim v njegovo pisarno rekoč: »Hočem pokazati, da sem odkritosrnejši, nego vaši prijatelji.« Držal je besedo in izhajala sva kolegijalno tri leta — edini slučaj, da je kdo toliko časa mirno vzdržal družbo Staničevo.

L. 1899. se je dr. Stanič poročil z blagovnico iz Moravskega. Spoznala ga je na Dunaju v sodni dvorani ka-

sacijskega sodišča kot sijajnega govornika. Bila je junaške postave kakor Stanič, edina hči milijonarja-industrijalca, jako izobražena, izborna slikarica. Dr. Stanič je l. 1901. prodal svojo pisarno v Gorici ter šel s soprogo na potovanje. Prebredla sta s soprogo Švico, Francijo, Italijo, Španijo in Skandinavijo ter se vrnila čez par let v Trst. V prostorni palači sta najela celo prvo nadstropje, kjer je soproga razstavila svoja dela, oljnathe slike iz raznih dežel.

Iz Trsta sta se po kratkem preselelila v Egipt. Ondi je Stanič zašel v družbo nekega žida in nekega Grka. Ustanovili so hotelsko podjetje »Semiramis« s 3 milijoni. Zgradili so takrat največji, krasni hotel v Kairu nasproti velikemu javnemu parku ob Nilu. Dr. Stanič je bil ravnatelj, založil je v podjetje ves svoj denar, tast mu je bil s celim premoženjem za poroka. Prijalo mu je občevanje z ameriškimi, angleškimi in ruskimi velikaši, ki so se nastanjali v velikem hotelu, a premalo je pazil na

žida in Grka za hrbtom. Po par letih je prišlo podjetje v konkurz. Dr. Stanič, njegova soproga in tast so izgubili vse. Tast je na potu iz Egipta skočil v morje. Stanič se je moral vrniti v Evropo ter odpri skromno pisarno v Opatiji in ko ni šla, zopet v Gorici. Beda je soproga ločila. Kratko pred vojno sta se zopet združila in soproga mu je postala pridna, vešča in varčna uradnica, tako, da sta si zopet opomogla. Prišla je vojna, soproga se je vrnila v svojo domovino, dr. Stanič pa se je potikal brez pravega posla.

Po kobariškem polomu sva se vrnila prva dr. Stanič in jaz na svoja mesta v Gorico. A dr. Stanič je bil vsled pomanjkanja duševno in telesno opešan, začel ga je zapuščati spomin.

V Gorici sem ga nekoč srečal v via Stretta v mraku; lupil si je surovo repo, kar na ulici. Začuden sem ga ustavil; priznal je, da nima vinarja za večerjo. Predpoldne, da mu je bila dala neka stranka iz Brd 1000

lir na račun neke večje pravde, a ker ni imel listnice in notranji žep suknje raztrgan, je izgubil denar. Ko je bilo treba plačati kosilo, ni bilo denarja, ostal je dolžan, za večerjo pa mu je bila surova repa. Dr. Stanič je vsled pomanjkanja pešal bolj in bolj in končno ni več obvladal dela.

Nekdaj tako ponosni dr. Stanič je moral v mestno goriško ubožnico, pozneje pa v umobolnico na Furlanškem. Vse ga je zapustilo! Evo tragike življenja! Poklican po svoji zmožnosti, da bi bil voditelj Slovencev — je končal kot berač in bolnik, pozabljen od vsakogar.

In vendar se moramo tega moža spominjati sedaj, ko so ga v nedomači zemlji položili v hladni grob. Stal je ob braniku našega narodnega jezika takrat, ko je bilo treba zato hrabrega in močnega človeka.

Poleg vseh svojih napak — bil je to dr. Stanič!

pa, katerih so domačini pričakovali, niso našli. Jame dalje preiskujejo - Zavrhi (Villanova) je ena najsevernejših slovenskih vasi. Ljudje govorijo le še svoje narečje, a mlajši se, žalibog, že poprijemajo bolj furlanščine.

Zahvala.

Prosvetno društvo »Mladika« v Gorici se tem potom najiskrenejše zahvaljuje starima znanima tvrdkama Korenu, steklarju v Gosposki ulici in Kacinu, prodajalcu glasbil na Placuti, ker sta večkrat brezplačno posodili iz svojih bogatih zalog potrebne predmete za razne društvene prireditve. Obe tvrdki toplo priporočamo našim ljudem.

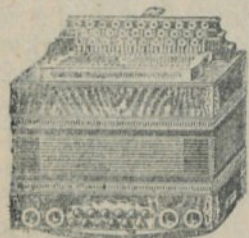
Listnica uredništva.

A. A. Volčec: Vaške čenče vendar ne spadajo v »Goriško Stražo«. Tudi je Vaše naziranje o državljskih pravicah in dolžnostih zelo ozkostrčno in omejeno.

Pozdravi fantov - vojakov

Livorno.

Mnogo srčnih pozdravov pošiljajo slovenskim dekletom in vsem drugim znanjem slovenski fantje, ki služijo pri 13. težkem topništvu v Livornu. Iskreno pozdravljajo tudi vrlo »Goriško Stražo«. — Joško Kurinčič, Idersko; Sovdat Ivan, Smast; Rudi Golja, Smast; Anton Stih, Sužid; Andrej Stih, Staro selo; Karol Rosič, Logje pri Berginju; Josip Nedoh, Dane pri Kočicah; Vladimir Batič, Trnovo pri Gorici; Jakob Lisjak, Bukovo; Ivan Prvan, Stopnik; Ivan Kokošin, Drežnica; Anton Leban, Žabice.

Ročne harmonike, slov.-nem. glasba, prvovrstni izdelek, prodaja in jih izdeluje Janez Filipič, Idrija št. 128.

Širite »Goriško Stražo«!

Lloyd Sabaud.

Prihodnje vožnje:

v Severno Ameriko:

veliki brzoparniki:

»Conto Rosso« 2. julija 1925.

Iz Genove v Njujork v 9. dneh;

v Južno Ameriko:

»Principessa Giovanna« 21. 6. 1925.

Iz Genove v Buones Aires 19 dni.

v Avstralijo:

»Re d'Italia« 15. julija 1925.

Informacije daje in sprejema prednaročila na vozne listke zastopnik

F. Rosich, Gorica,

Via Contavalle št. 4.

Röntgenologični zavod

za zdravljenje in diagnostiko

primarija **Dr. A. DE FIORI**

9 GORICI, CORSO VITT. EM. III. št. 14
SPREJEMA OD 9 - 12 IN 2 - 4

V NAJEM ODDAM stanovanje obstoječe iz kuhinje, treh sob, podstrešja in malega vrta. Naslov pri upravi lista.

Dr. Rosato — Idrija

zdravnik - kirurg in zdravnik za porode, bivši asistent glavne bolnice Regina Elena v Trstu.

Ordinira: od 10-11 v zobotehničnem ateljeju, — od 2-3 v svojem zasebnem stanovanju vsako sredo od 9-11 ure v Spodnji Idriji.

Vabilo

k občnemu zboru
»POSJOJILNICE V PEVMI«,

ki se bo vršil

dne 28. t. m. v zadružnih prostorih.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva
2. Računski zaključek za l. 1924.
3. Volitev načelstva in nadzorstva
4. Slučajnosti

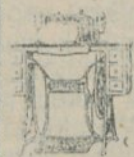
Načelstvo.

Delak in Gomišček

zaloga pohištva z lastno delavnico

Solkan pri Gorici

se priporočata za dobavo pohištva po najnižjih cenah. Izdelek zjamčen.

„Mundlos“ šivalni stroji
„Göricke“ dvokolesa — — —
belgijske puške se vdobe le pri
Josipu Kerševaniju - Gorica

Piazza Cavour št. 9
Mehanična delavnica, Piazza Cavour šte. 5.

Dobro znana trgovina pri pokritem sadnem trgu

STRUCHEL & PALUDETTO

Gorica - Corso G. Verdi 7 - Gorica

Naznanja svojim odjemalcem, da ima v zalogi mnogo novodošlega blaga za pomladanske in poletne obleke, kakor tudi srajce, kravate, nogavice, naramnice, i.t.d. - na izbero vsem.

Lastna krojačnica. Priporoča se Struchel & Paludetto

Ljubljanska posojilnica

U. Z. Z. O. Z. v Ljubljani. Telefon št. 9

Mestni trg št. 6

obrestuje vloge zelo ugodno in sicer:
vloge, ki jih izplačuje brez odpovedi, po 8%
vloge z enomesečno odpovedjo, po 10%
vloge z trimesečno odpovedjo, po 12%
vloge s šestmesečno odpovedjo, po 14%

Jamstvena glavica za vloge znaša že nad 11 milijonov dinarjev.

Posojila daje le proti popolni varnosti na vknjižbo in na poročstvo. Inkaso faktur in menic. Trgovski krediti.

SLAVNOZNANA RAZPRODAJA TKANIN NA RAČUN

Narodne zveze tovarnarjev

Po znižanih cenah (Al ribasso)

Izredna prodaja na račun tovarnarjev

ulica Savorgnana šte. 5 — VIDEM (UDINE) — vogal ulice Cavour.

Kljub vsem poviškom cen

500.000 metrov blaga za obleke bode s 15. julijem t. l. postavljenih v razprodajo po cenah v bivših starih časih. Potrošek za vsako osebo ne bo presegal 500 lir. Za nakup na debelo naj se po možnosti izbere netržni dan. Centrala v Milanu je odposlala dva nadzornika, ki bodeta nadzorovala razprodajo

Obrobljene rutice	L — 75
Servijete za čaj	— 95
Bele rutice z ažurom	1'25
Povojčki za deteta, meter	1'30
Moške barvane nogavice	1'75
Sukno iz gobastega blaga	1'75
Brisače reklam 45 × 90	1'90
Robljene brisače	2'20
Platnene krpice	2'30
Servijeti 60 × 60	2'50
Prozorne ženske nogavice	2'50
Švicarsko vezenje, meter	2'50
Gobaste brisače	2'75

Nogavice z dvojnato peto prvovrstne	2'75
Platno Madapolam, meter 80 cm.	2'90
Oxford za srajce, meter	2'95
Naramnice dvojnate elastične	3'50
Moderci vezeni	3'50
Blago Pelle uovo 80 cm. meter	3'90
Platno Madonna 80 cm. meter	3'90
Majice	4'50
Blago dvojno tkano, meter	4'90
Obposteljne preproge, reklam	5'50
Preproge iz jute, meter	5'50
Angleški batist 80 cm. meter	5'90
Svilene ženske nogavice	6'50

Neapeljski prti	7'90
Ženske srajce z ažurom	9'90
Ženska spodnja krila, vezena	9'90
Žamet za lovske, obleke, meter	10'00
Kombinacija vezena	12'90
Moške srajce iz zefirja z ovrtni	15'90
Rjuhe z ažurom za 1 posteljo	29'90
Posteljno pregrinjalo, dvojno tkano 200 × 200	29'90
Rjuhe vezene za postelji	49'90
Žimnice iz prave zime prva kvaliteta, 14 kg.	55'—
Prešite odeje barvane, za 1 posteljo	59'00

Bogata izbira blaga za gospode in gospe. — Žamet za lovce. — Izgotovljeno perilo. — Platno. — Gobasto tkano blago za gospe. — Platno in bombaževina v vseh visočinah. Prtenina. — Brisače in servijeti „Fiandra“. — Pletenine iz lanu in bombaža. — Tepihi. — Prsni oklepi za juhe in koko. Zaveze. — Blago za mobilije. — Posteljno pregrinjalo in kuverte v vseh merah. — Dvošivi. Opreme za neveste. Popolne oprave za prenočišča, zavode, in internate. — Izdelane blazine iz zime in volne.

OPOMBA. Blago, ki ne ugaja naj si bo glede kvalitete ali cene se vzame nazaj

Cene stalne.

Razprodajalcem poseben popust.

Cene stalne.

Videm - Via Savorgnana 5 (vogal Via Cavour) - Videm